

0051/2 56

Светлина

вестник за информация, култура и народно стопанство

ДУПНИЦА, 7 Януари 1922 год.

ИЗЛИЗА ВСЕКА НЕДЕЛЯ

Урежда редакционен комитет

Всичко се адресира до издателя

Владо Ив. Пилев

Ръкописи не се връщат.

Телефон № 58

За обявления се плаща:

За годени, свадбени, именни, благодарности и некролози по 30 лв.; търговски и частни обяви на 1 стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. Приставски и на учредения по 80 ст. дума. В хрониката 6 лв. ред; Малки до 20 думи 10 лв. ВСИЧКО В ПРЕДПЛАТА. Годишен обонямент 40 лева полугод. 20 лева. Брой 1 пен

Стефана В. Драндарова

нема да приема гости на имения ден

Христо Ст. Расолков

по важни домашни причини не ще има възможност да приема гости.

Стефан Богословов

не ще може да приема гости на имения ден.

Васил Драндаров

нема да приема гости на имения ден

Васил Хр. Райчин

нема да приема на имения ден

Г-ца Катя Н. Бадинска
и
Г-н Димитр Ив. Страшинов
Дупниц. Сгодени Бобошево.

Опитен счетоводител приема да завежда **ТЪРГОВСКИ** КНИГИ през свободното си време. Справка Редакцията.

Текстери всекакви видове ще намерите в книжарницата на братя Ж. Лазаркови на цени износни.

Божия! Той е преблаг и ние все още на него се уповаваме.

И тая година ние очакваме по добри дни и с топла вера казваме на нашите четатели:

Честито Рождество Христово.

S.

Градски живот

Новогодишната вечеринка.

Една приятна забава поднесоха на нашето гражданство срещу Новата година Дупнишките Туристически Дружества. За тази вечеринка туристите одавна се готвеха, както с литературно музикалната част, така и с лотарията. И гражданството ценейки хубавата идея, която преследват туристите, с готовност се отзоваха. Още първия ден се разпродадоха билетите и вече немаше места за мнозина желаещи. Тогава на уредниците на вечеринката дойде щасливата мисъл да вземат и салона на офицерското събрание. Но скоро и местата в този салон бидоха продадени. Това показва колко Туристическата идея е мила на нашето гражданство.

Два дни преди новата година се започна окичаването на Казиното с борови клончета. Треба да се признае че салона беше укичен много сполучливо. А пред Казиното бяха поставени няколко изровени борчета и то представляваше като че е потънало в зеленина.

Самата вечеринка излезе много сполучлива. Силно впечатление направи песента „Белянка“. Когато я пееха нея, посетителите се бяха обърнали всички на слух. Още веднаж дойде да се докаже, че народната песен винаги говори по силно на чувствата на всеки българин, от колкото коя да е чужда композиция та макар и най-хубавата.

На вечеринката има американско наддаване за една голяма, разкошна картина с блажни бои, на която бе нарисувана хижата с околните планини. Картината остана за 7,500 лева върху Г-н Ст. Дачин, който додаде още 2,500 лв. и я взе за 10,000 лева.

Към 12 часът, когато се вдигна завесата, публиката виде да ги поздравлява един млад турист, с свалена шапка от височините на планинските върхове. След това председателя на Тур. дружество изказа благопожеланието: До година Дупничани да посрещат Новата година в новопостроеното читалище — театър. И това пожелание се хареса на мнозина от прижествующите, защото сега ясно се виде колко е потребно едно такова място, което да обединява гражданите.

След 12 часа уредниците на вече-

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Преди 1921 години, в малкия юдейски град Витлием, се роди Спасителя на човешкия род, малкия Исус. Неговото раждане се очакваше. Живота беше станал непоносим, хората зли; богатите бяха забравили Бога, а сиромасите бяха загубили всяка вера и надежда в него. Звездата на Исуса изгреваше на изток тъкмо на време. Един цар се раждаше, който не тържеше по чести и слава, защото сам беше се отказал от тях; той не гонеше богатство, защото сам беше беден и от беден произход — беше се родил в една овчарска колиба; той немаше войска, както другите царе защото беше всемоушник и винаги побеждаваше... с любов.

Ето такъв беше той, когато се яви на бел свет. Без тържества — както подобаваше на цар, освен тържеството на майчиното сърце — без блесък, освен ориела, който ограждаше неговото божественно лице.

Но... и неговото раждане, не остана незабележано в Историята на човечеството. За божественното чадо на овчаря Иосиф, беше пролето кръвта на 14,000 невинни деца.

А той носеше мир и любов.

Бори се той 33 години за спасение на човечеството, за мир и любов между хората, но тия негови проповеди го заведоха на Голгота!

Близо две хиляди години от тогава, и той още владее сърцата. Ние всека година славословим Богочовека. В негово име ние почваме и свършваме всяка работа. Две хиляди години от тогава, а той е все между нас, но познаваме ли Го ние? — Где е верата, силната вера, за която той ни говореше и която требваше да ни спаси? — Не останаха ли от нея само кухи фрази без съдържание! Какво стана с надеждата, на която винаги требваше да се оповаваме? — Не се ли разби тя като морска вълна в подводна гранитна скала?! А любовта за която той умре на кръста? но... да не говорим за нея! — В името на тази любов ние ежедневен го разпъваме на кръст!

Той ни учеше на вера, ние сеем безверие; Той ни учеше да се крепим с надежда, а такава у нас угасна; Той ни учеше да се любим един други, а ние се едем.

Той беше между нас, но ние не го познахме.

Тогава?... Нека бжде волята

Коледния подарък

Деца, весело каза майката, хайде сега си легнете, за да станете утре по рано. Утре е коледа и татко ви е донел хубави и скъпи подаръци, които щом се събудите утре ще ги намерите при възглавничките си, говореше майката на своите два деца, Мирчо и Анка, които тая вечер бяха ужасно разгневани.

— И аз искам сега майко, добави Мирчо, кой ще чака до утре, цела нощ!

— Не деца, тия подаръци татко Ви е купил за коледа и само утре ще ви ги дадем. А да знаете колко са хубави колко много!

Децата заинтригувани от казаното, настойчиво искаха да видят подаръците, баче майка им, ги смърна и най-после голяма мъжа ги заведе в спалнята им. Гивайки Мирчо в стаята каза на майка си:

— Майко аз искам много подаръци и конче, и железница с много вагони, на които ще качвам кукличките на Анка за да ги возя, и барабанче с което ще играем на войници.

— Аз пък искам, прекъсна го Анка една голяма кукла, колкото мене, която щом я поставя да спи, тя да си затвори очите, — вдигна ли я, тя да ми се смее.

Разправи, че подаръците са много хубави, заедно с новите дрехи, които шивача тая вечер донесе. С голямо усилие ги накара да си легнат в креватчетата, които бяха едно до друго. След като постоя малко при тях, целуна ги и каза им лека нощ. Децата дълго после говориха като се мъчеха да си отгатнат какви ще бъдат утрешните подаръци, които в техната фантазия се рисуваха едни от други все по хубави и по чудни. Не след много те заспаха. По лицата им се четеше една усмивка, която може само да се види на детското лице.

В крайния квартал на града, към който вят тесни, криви, кални и мръсни улици, потънали в вечен мрак, бурени, смет и нечистотии, осеяни с вонящи локви и заградени с низки, схлупени, безмълвни тъжни къщурки, почти изравнени с земята, живееше вдовицата Лилияна с своите три дечица. Тя бе овдовела от преди пет години. През време на войната, когато в Дупница бяха войски в 14 полк. Той една нощ в една атака при село Ерни-Квой, — там некаде край кървавата Струма.

Сега тя изкарваше прехраната си, като работеше в един от тютюневите складове и от оная малка пенсияка която й отпуснаше държавата. Тя немаше нищо друго освен ръцете си. Живееше под наем. Къщичката ѝ бе малка, тесна, низка и влажна — Сстоеше се само от една стаячка и едно коридорче. Прозорци немаше. Дупките по стената що служеха през летото за прозорци сега бяха запушени с книги и парцали. Тя прили-

ринката в казаха някои от пчелилите предмети на лотарията. Големият ефект произведе свинската глава, подарена от касапина Харалампи Шишков. Тя бе украсена с вкус и в устата на синята бе поставен един лимон.

Веселата част продължава до 5 часът при едно чудесно настроение и под звуковете на народната пеев и оркестра.

Щасливец

Кръжбата в централното училище.

Предметите на пчелините номера от лотарията на Туристическата Новогодишна вечеринка, които требваше да се раздават на щасливите играчи бяха изложени в една от стаяте на централното училище. При пренасането на предметите, забелезано било, че нито една от стаяте нема ключ, затова били поставени в една от стаяте, на която са могли да намерят подходящ ключ.

Понеже някои от туристите се опиясавали, че може да се извърши някаква кражба пожелали да поставят свои хора да пазят предметите през ноща, но това не станало. Още през първата нощ на 3 срещу 4 т. м., крадци влизат в училището, строщват ключалката на вратата, задигат каквото са можали, — около 167 предмета и избегват през прозореца. Откраднатите предмети, са повече бродерия, чорапи, пудри, сапуни и пр. Един чехал е изхвърван на улицата. В стаята и калта под прозореца са оставени следи от стъпки на цървул.

Откраднатите предмети са се денни подаръци от членовете на Туристическото д-во. Повечето от подаръците са били вече раздадени, а от останалите са откраднати повече от половината.

Тази кражба не е първа в нашето Централно училище. Властта трябва здраво да се залови и хване тия разбойници които трябва да са се от една и съща тайфа.

Движението на населението и болестите

През изтеклата 1921 год. в града е имало раждания 432 и умирация 232, само Дупнишки граждани където и да се намират те.

Прегледани са болни в градската амбулатория всичко 3,360 човека плюс 962 посещения повече от един път за една и съща болест, от които 1,806 мъже и 1,554 жени; гражданци 3,200 и селяни 160. През годината са констатирани следующите епидемически болести: Дивертит 5; Червен ветер 6; Малария 537; Инфлуенца 153; Морбили 105; Заушки 19; Туберкулоза 62; Скарлатина 12; Коклюша 13; Кореман Тиф 6; Петнист Тиф 1; Варицела 2; Пустула малична 2 (зла пълка).

Писмо от Русия

От едно писмо, получено от Русия от един преживеещ тук в Дупница руснак изваждаме интересни съобщения за тамошния живот. А именно. При всичко, че в района на Волга има глад, но ние съвсем почти не го усещаме (писмото е от Украйна) на пазаря докарват в изобилие всичко: свободно може да се купи млеко, мас, месо, бел хлеб (Франжеля). По дюкяните се продават даже шоколадни бомбони, които струват 50,000 рубли фунт (400 грама). Средно чиновник получава 800,000 рубли от които 1/4 в парична форма, в дажи, която се състои от 56 кл. брашно, 64 кило картофи, 12 кило булгур, 800 гр. мас, 1200 грама захар, 1 кило сапун, 400 грама кафе сурогат, 2 кутии кибрит, 400 грама тютюн с книжки и 5 аршина манифактура — това е за едно семейство състоящо от един възрастен и 2 невжзрастни; Освен това невжзрастните получават още 160,000 рубли месечно.

чаше на сжщинска дупка, няма от която лъха само на мухал и в която дебне из жглите невидима зараза, влажна отрова и бавна, мъчителна, студена смърт...

Тая вечер, макар и много уморена Лилияна приготвяше дрешките на децата си, които я бяха обиколили. Ново нещо тя не им готвеше, а препривяше от по големите на по малите, поизкръпваше ги, а само на големето си дете Анастасия, тя увиваше рокля от една чейна такава.

Вжн беше студена нощ. Духаше мразовит януарски ветър, напираше през пукнатините, късаше книгите, нахлуваше вътре от всички страни и със една свирепа безпощадност размахваше студените си криле над зжзнените дечица.

Мокрите върбови пръчки и тютюневи стъбла, събрани през деня от най-големето и детенце из полето и край реката, отдавна бяха угаснали в огнището, без да хвърлят някаква топлина в стаячката. Малка, болна светлинка и един тежък пласт люта и задавяща дим само те оставиха в килията им...